

persistens hereditariam justitiam nobis reliquisset, cumq; illa nos univisset: longè tamen major & strictior est unio nostra cum Deo in Christo, postquam nimirū ille homo factus humanam naturā adeo in seipso mundavit & nobilitavit, ut Adami justitia cum illa in comparationem venire nō possit. Etenim sicut Christus cum humana natura quam semel assumpsit, perpetuo manet unitus, ita in eadem Deo uniti manēt omnes fideles, quia Christus totus noster est, quemadmodum etiam nos toti ipsius sumus. Unde sequitur quā puritatem humana natura in ipsius persona est consecuta, eandē coram Deo naturam singulorum fidelium habere: id quod innotescet in die extremo in metamorphosi corporum nostrorum, quando clarificato illius corpori apparebunt similia. In hac autem vita per & propter fidem nobis dicitur, *Tota pulchra es amica mea*; Cantic. 1. Et Eph. 5. *Gloriosa sine ruga & macula*; & Psalm. 45. *Gloria ejus ab intus, in fimbriis aureis*. Breviter, justitia nostra in Christo tanta est, quant⁹ ipse Deus, & æque ut hīc imperscrutabilis. Unde omnes creaturas cohorrescere, nihilq; quod.

Christus
 nos in se
 æque
 puros
 præstat
 atq; ipse
 est.